

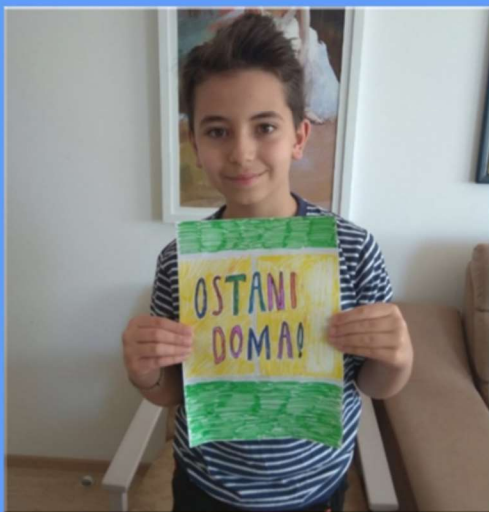
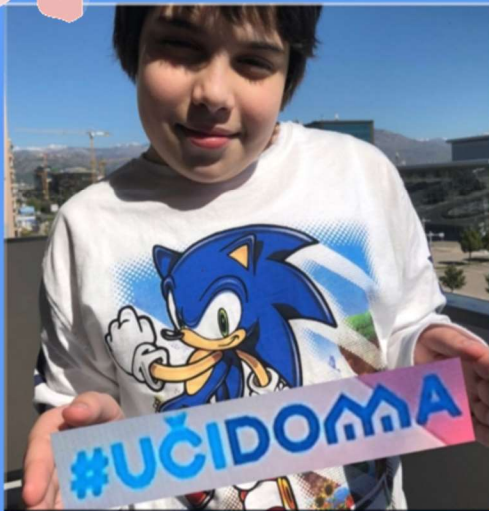
Proljeće je. Osjeća se na svakom koraku...

Ipak, ovo proljeće se razlikuje od prethodnih. Kako ga doživljavaju učenici V razreda, dok sjede u svojim domovima, dočarali su u sastavima na temu „Proljeće u meni i oko mene“.

Izdvojili smo par radova koji su na nas ostavili najupečatljiviji utisak.

Ovim putem bismo poručili svim našim učenicima: „Djeco, negujte proljeće u vama i svaki novi dan neka bude ispunjen najljepšim bojama proljeća!“

AKTIV V RAZREDA

PROLJEĆE U MENI I OKO MENE

Ovo je zaista jedinstveno proljeće. Nema nikakve sličnosti ni sa jednim dosadašnjim.

Ranije smo u proljeće išli u školu. Vikendom smo odlazili na more, a neko je išao na selo ili planinu. Ovo proljeće provodimo kod kuće. Sad se mora poštovati pravilo „OSTANI DOMA” zbog pandemije. Zato školu pohađamo od kuće, sa učiteljicom i nastavnicima.

Komuniciramo preko TVCG ili putem vibera. Sa drugarima razmjenjujemo poruke i šaljem domaće zadatke preko vibera.

Malo je neobično, ali i zabavno, iako ne idemo napolje. Ponekad nastane zbrka kad koji zadatak treba poslati, ali sve se to brzo riješi. Meni se dopada i ovo učenje od kuće, ali bih rado išao u šetnju, u Cineplexx, zvao drugare da dođu kod mene...

Više ne dolaze gosti, Darko dođe samo do vrata, a skoro svi koje vidim s terase nose maske.

Mislio sam da će se ove distance i izolacije završiti prije mog rođendana, 27. aprila. Izgleda da ipak neće. Kad smislim, poslaću vam pozivnicu preko vibera, a ako imate bolju ideju, vi mi javite.

Meni se čini da ovo neobično proljeće nije u meni ni oko mene, već samo ispred mene, jer gledam preko terase ili kroz prozor.

MIHAILO VUČINIĆ, V3

Proljeće je najinspirativnije godišnje doba. Označava ponovno rađanje, buđenje prirode...

Ovo proljeće drugačije izgleda iza okna mog prozora. Prethodna proljeća smo mirisali, dodirivali, igrali se u dvorištima, radovali se suncu kad proviri i obasja nam glave u punoj učionici.

Ovo proljeće nije takvo. Toplo je, mirišljivo, osunčano, ali još uvijek nije moje. Ne mogu da mu potrčim u susret, ne mogu da ga zagrlim objema rukama.

Zauvijek ću čuvati ovo proljeće u sebi. Čuvaću ga u sjećanju kao opomenu da moramo čuvati prirodu i njene zakone, kako bi u skladu s prirodom ljepše živjeli u budućnosti.

MARTIN MARIĆ, V2

PROLJEĆE U MENI I OKO MENE

Nakon blage zime stiglo je proljeće. To je moje omiljeno godišnje doba. Ove godine, dan početka proljeća je prošao neopaženo. Razlog je pandemija virusa, zbog koje svi moramo da budemo u svojim kućama.

Dok sjedim na terasi, okružen sam prelijepom slikom. Drveće je ozelenjelo i procvjetalo. Svuda se čuje cvrkut ptica. U dvorištima okolnih kuća posmatram ljude, koji uređuju baste i sade cvijeće. Topli zraci sunca miluju mi lice i izazivaju čežnju za bezbrižnom igrom i druženjem sa drugarima.

Prija mi kad vidim kako se priroda probudila, pa to i kod mene povećava energiju i mnogo sam bolje volje. U vazduhu se osjećaju mnogi lijepi mirisi koji utiču na raspoloženje.

Međutim, ove godine nije tako veselo kao ranije. Parkovi su zatvoreni, nema vesele graje djece. Nema druženja. Sve me to pomalo rastužuje, jer ne možemo da uživamo na pravi način.

Ipak, pogled u plavo nebo, zelenu travu prošaranu raznobojnim cvijećem, cvrkut ptica i zujanje pčela daje nadu, da će sve ovo brzo proći i da ćemo uskoro moći da se okupimo na školskim časima.

ANDRIJA DROBNJAK, V2

Od svih godišnjih doba, najviše volim proljeće. Sa njim se sve budi. Proljeće volim i zbog mog rođendana u aprilu. Priroda je drugačija, a i ljudi. Sve je veselo i razdragano.

Sjedim na terasi svog stana i gledam svoju Podgoricu. Sa jedanaestog sprata mogu daleko da vidim. Priznajem da je prelijepa. Proljeće je donijelo vesele boje, radost života. Sve je oživjelo. Zeleni se brdo Gorica. Morača je mirna. Njena plavo – zelena voda tiho teče ispod Vezirovog mosta i Milenijuma. U rijeci se ogledaju njene obale i poneka zgrada. Čini mi se da je sve promijenilo boju. Fasade na zgradama su osvježene. Obasjava ih proljećno sunce. Na terasama se šareni cvijeće u saksijama. U dvorištima okolnih kuća primjećujem lijepe i uredne bašte. Višnje i ostala stabla voća su puna cvjetova. Sa Malog brda čujem djecu koja se veselo igraju.

Ipak sam pomalo tužna. Navikla sam da u proljeće često idemo u šetnju, vozimo bicikl, igramo se sa drugarima. Međutim, situacija koja je zadesila Crnu Goru, nas u tome sprečava. Virus nas je naučio da cijenimo neke stvari, koje ranije nijesmo umjeli. Osjećamo se korisno i zadovoljno. Pomogli smo majci da naša terasa oživi i zasija veselim bojama. Posadili smo razno cvijeće. Sad imamo naš mali kutak za uživanje i posmatranje okoline.

Gledajući prirodu oko mene, primjećujem da je čistija. Manje se voze automobili. Manje je ljudi na ulicama. Zbog toga se okolina manje zagađuje. Vjerovatno su zato i boje drugačije. Priroda nam se zahvaljuje što je čuvamo. Ptice veselo lete i cvrkuću neku drugačiju pjesmu, razdraganu. Livade su pune cvijeća, bijelih rada i maslačaka.

Obećavam! I dalje ću najviše da volim proljeće. Neću više da budem tužna. Iz svake situacije u životu treba izvući nešto lijepo. Najljepše i najbitnije momente u životu čine male stvari.

I vi volite proljeće, život, porodicu i prijatelje!

JANA VUKČEVIĆ, V6